

Johann Bacmeister

Rector Academiae Rostochiensis Joannes Bacmeisterus, Phil. & Med. D. ac Professor. Ad triste & lugubre exequiale officium quod ... Viro, Dn. Friderico Heinio, I. U. Doctori eximio, moestißimi parentes & vidua hodie hora media 1. ... praestari expetunt; Omnes omnium ordinum Cives Academicos officiose & amanter invitat

Rostochi[i]: Pedanus, 1629

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770974120>

Druck Freier Zugang

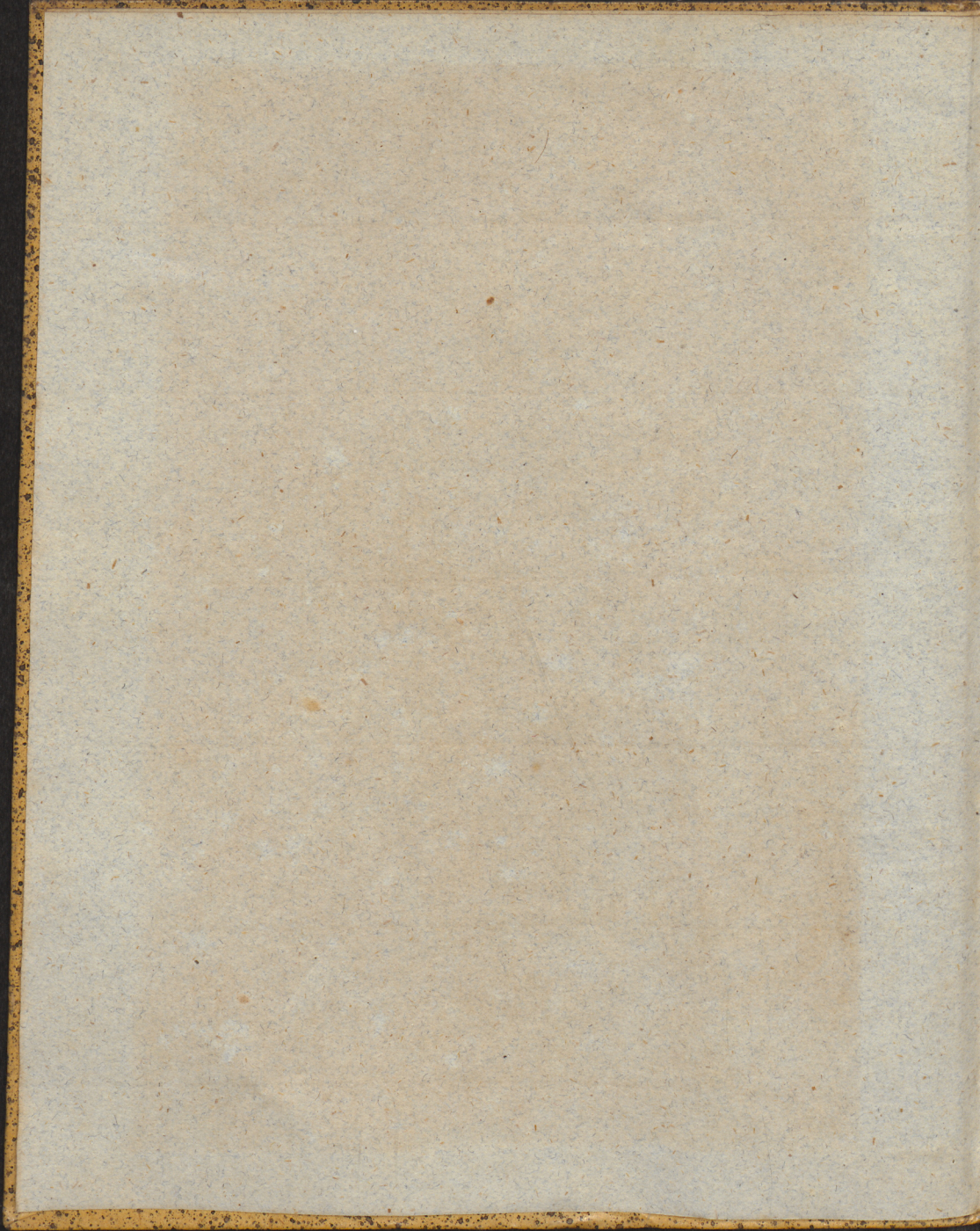
Bacmeister, J.,
in F. Hein.

Rost. 1629.

20

RECTOR
ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS
JOANNES BACMEISTERUS

Phil. & Med. D. ac Professor.

Ad

triste & lugubre exequiale officium

quod

CLARISSIMO CONSULTISSIMO AC DO-
ctissimo Viro,

DN. FRIDERICO
HEINIO, J. U. Doctori
eximio,

*maestissimi parentes & vidua hodiè hora media i. in
templo Jacobæo præstari expetunt;*

Omnes omnium ordinum Cives Academicos
officiosè & amanter invitat.

Rostochl

Literis Joachimi Pedani, Acad. Typogr.

Anno M. DC. XXIX.

RECTOR

ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS,

JOANNES BACMEISTERUS,

Phil. & Med. Doct. ac Professor,

Naturam rerum creditoris more, nemini hominum vitam mancipio, sed tantum ejus usuram tanquam pecuniæ concedere, nulla interim præfinita die; atq; ob id in exigendo debito, non nostram satietatem, sed suam legem sequi Philosophorum principes argutissimè differunt. Qui sane in hoc nullum aliud studium sibi sumere videntur, quam ut nos rectissimè informent, quomodo adversus intonantis fortunæ & præsertim fatalis necessitatis incursum, peccus nostrum constantia præmuniamus, ut si quando nos ipsos, aut Parentes, aut Conjuges, aut Liberos, aut quos unicè amamus familiares, præter omnem spem ex vitæ statione deturbari experiamur, ne tum longum in nos dominium dolori permittamus, sed animum citò in tranquillam patientiæ sedem reponamus. Nullo enim modo. Natura nos aliqua injuria laeessit, & quod nostrum

strum est, nobis ex insidiis eripere proruit, sed æquissimo
jure sua repetit, nulla alia ratione nobis commodata,
quàm, ubi pro libitu nos appellaverit, ut tum statim sine
tergiversatione aut ulla procrastinatione, aut potius u-
nius momenti prorogatione, omnia certò restituamus.
Quid igitur nos improbè injuriæ in Naturam, maximam
ejus benignitatem importunis querelis insequimur?
Cur non potius ipsi gratias agimus, quod quæ citius
potuisset, tardius repetat; & hodiè primum auferat,
quæ heri vel antè plures dies, aut mensem, vel etiam antè
annos aliquot, simili jure potuisset auferre. O magna
humanæ mentis pravitas! O insatiabilis omnium rerum
aviditas, quæ indignatur reddere quod concessum est
precariorum ac gratuitò! Quanto justior fuit Anaxagoras,
perpetua adhuc fama celebrandus, qui nuntiata filij
morte, dignam magno viro & generoso spiritu abundan-
tem vocem emisit: Ego cum genui moriturum scivi.
Hujus exemplo Amplissimum, Consultissimum & Do-
ctissimum virum, Dn. ALBERTUM HEINIUM,
J. U. Doctorem, Illustrissimi ac Celsissimi Principis ac
Domini, Dn. JOANNIS ALBERTI, Ducis Megapoliti-
tani, &c. Consiliarium, Professore Decretalium ultra-
30. annos, & Juridicæ Facultatis in hac Academia Senio-
rem ac p. t. Decanum, benè meritum & celeberrimum,
Collegam, affinem & amicum nostrum honorandum,
nunc adversus gravissimum dolorem, ex carissimi filij
natu maximi, Dn. FRIDERICI HEINII, J. U. Docto-
ris eximij, insperato obitu, sibi objectum, pari vigore a-
nimum oportet obfirmare, ne Naturæ aut Deo suum,
repositenti, immodestè videatur refragari: Suscepit au-
tem filium hunc præfatus Dn. D. ALBERTUS, ex caris-

ſima conjuge CAT HARINA HORSTMANNIA ma-
trona, omnibus foemineum ſexum decorantibus virtu-
tibus ornatiffima, quæ Anno 1619. die 18. Martij. ex hac
miſeriarum valle avocata & in cœleſtem patriam eſt
translata. Incidit autem dies ipſius natalis in 2. Februa-
rij, anni 1798. circa quintam veſperthinam, quo primum
lætiffimo vultu & aſpectu parentes cariffimos exhilara-
vit. Avum paternum habuit, virum Conſultif-
ſimum & nominis celebritate multis in hac provincia,
Academia & Republ. notiffimum, Dn. FRIDERICUM
HEINIUM, iridem J. V. Doctorem & apud nos Decre-
taliū Profeſſorem publicum, Illuſtriſſimi quondam
ac Celiſſimi Principis ac Domini, Dn. JOANNIS AL-
BERTI, Ducis Megapolitani, &c. beatiffimæ recordatio-
nis Conſiliarium, poſtea verò Syndicum & Conſulem
hujus urbis ampliffimum & prudentiffimum; Aviam
verò paternam, ANNAM DOBBINIAM, Venerandi
ſenis Dn. ALBERTI DOBBINII, Senatoris quon-
dam hujus Reipubl. primarij ac ſpectatiſſimi filiam.
Maternum verò genus ducit ab avo, HENRICO Horſt-
man/ cive & bibliopola Lubecenſi præcipuo, ejuſq̃ con-
juge ANNA von Haſſelen/ foemina lectiſſima & omni
virtutū genere maxime conſpicua. Cum v. in prima pue-
ritia, elegantis ingenij indicia ſeſe in piè defuncto exere-
rent, ſolliciti parentes, nihil eorū, quod ad honeſtā ipſius
educationem facere poſſet, intermiſere, ſed in primis ani-
mum ipſius vera pietate, & iis quoq̃ artibus & litteris
quibus ad paternam & avitam virtutem imitandā juven-
tus incitari poſſet, quarumq̃ uſus in Republ. & vita
communi deinceps, non exiguus eſſet futurus, diligenti
præſtantiffimorum præceptorum informatione tum hic:

Rosto-

Rostochij, tum Gustrovij imbui curarunt, in quibus quoque usq; adeo felices habuit progressus, accedente singulari vitæ modestia ac morum elegancia, ut parentes illum ad exteras quoq; Academias uberioris studiorum fructus capeffendi causa, ablegandum censerent. Anno igitur 1618. mense Septembri, ætatis 20. felicibus auspiciis peregrinationis suæ fecit initium, edito prius insigni specimine & tyrocinio eruditionis suæ in recitatione elegantis & doctæ orationis, & publica disputatione Juridica; ac Argentoratum primum, postea Tubingam, inde Altorffium Noricorū, & demum Jenam iter suū, de consensu & voluntate parentis instituit, ibidemq; doctissimos & celeberrimos Juris antistites, Jenæ ORTOLPHUM FOMANNUM & DOMINICUM ARUMÆUM; Altorffij ANDREAM DINNERUM. Tubingæ CHRISTOPHORUM BESOLDVUM; Argentorati D. MEIERVM publicè docentes diligenter audivit, & privata quoq; ipsorū conversatione & institutione est usus. Neq; tantum in solius Juris studio colendo fuit occupatus, sed & historiarum & oratoriæ facultatis studium, veluti necessaria Juris adminicula adjunxit & pro virili diligenti & indefesso studio excoluit, ac ubiq; memoriam aliquam sui, non saxis sed animis doctissimorum virorum impressam, documentum nempe progressus in studiis, aut oratione politica, aut disputatione Juridica editum reliquit. Jenæ quinetiam Collegium Juridicum aperuit, & antequàm id aperiret Theses publicè propositas in nobilissimo totius Academiæ conventu, præsidio suo masculè defendit. Inter peregrinandum quoq; celeberrimas Academias, Basileensem, Ingolstadtensem & Lipsiensem vidit & salutavit. Anno verò 1622. circa Festum Pentecostes in patriam

patriã feliciter est reversus & ut antea, Juris studio gnariter incubuit, ac honorificum sibi esse putavit, si affinium suorum Clarissimorum Jurisconsultorum, qui ex familia HEINIANA plures prodierunt, utpote HENRICI CAMERARII, ERNESTI COTHMANNI, BARTHOLDI KICHLERI, & NICOLAI WILLEBRANDI, quorum tres singularia hujus Academiae lumina & ornamenta fuere, & inter hos Dn. D. ERNESTUS COTHNANNUS per aliquot annorum decursum Cancellarij, Dn. KICHLERVS verò Consiliarij munere in aula Megapolitana fideliter sunt perfuncti, tum quoq; Domini parentis sui & patruorum Clarissimorum Dn. D. JACOBI & Dn. D. HENRICI HEINIORVM vestigia premeret, idq; ageret, ut & ipse in honestissimum Jurisconsultorum ordinem cooptaretur. Honesta itaq; *Φιλοσοφία*, præmium exantlati laboris, titulum Doctoralem in hac nostra Academia sibi conferri petiit & obtinuit Anno 1623. die 13. Junij. Insequenti statim anno 1624. circa Festum purificationis Mariæ suavis & consilio patris, animus ad conjugium appulit, tædisq; jugalibus sibi copulavit, pudicissimam ac lectissimam virginem, ELISABETHAM Hanen/ patritio genere hic Rostochij ortam, Patre quidem BALTHASARO Hanen cive hujus Reip. dum vivebat primario, & matre ANNA LVSCHOVIA, matrona pientissima & omnibus virtutibus matronalibus decoratissima, nunc piè defuncti parenti, Collegæ nostro honorando, Dno. D. ALBERTO HEINIO secundo matrimonio confociata, Dn. D. MARCI LVSCOVII, eximij quondam in hac Academia codicis Professoris & ELISABETÆ KIRCHOVIÆ (magni illius Germaniæ JC. LAVRENTII KIRCHOVII sororis) filia, con.

Conjugium verò hoc nec infelix nec infœcundum extitit, siquidem ipsi ex eo natæ sint tres filiæ, ANNA, CATHARINA & ANNA ELISABETHA, quarum ultima, cum tristissima matre jam sola est superstes, cura patris orbata prius, quàm curam & amorem parentis per ætatem, nosse posset. Durante hoc ipsius conjugio nulli labori pepercit, sed sæpius in juridicis disputationibus publicis, præsidis partes sustinuit: Academicam juventutem ad scientiam Juris sedulò deduxit: collegia multa aperuit & absolvit, in quibus nunc legendo, nunc disputando, aut institutiones Justinianæas, aut Pandectas Juris perspicuè & dilucidè explicavit, ac per integrum biennium singulis ferè mensibus in Academia disputando, tum de jure in Facultate Juridica respondendo, substitutionis nomine, supplevit locum absentis Clarissimi & Consultissimi viri Dn. LAURENTII STEPHANI, quàm diu is in aula Gustroviensi commorari cogebatur. Ita paulatim aliis inserviando, seipsum consumpsit, & cum esset non satis firmæ constitutionis corporis, factum, cum non ita pridem, 30. Nempè Aprilis Gustrovio rediret, quo fratris sui MARCI HANNI causa concesserat, domum rediret, feбри continua eaq; maligna, jam passim apud nos grassante, corripereetur, qua cum per integros undecim dies graviter est colluctatus, nihil à præstantissimis Medicis præscriptis medicamentis proficientibus, atq; succumbente natura, pia fidei in Deum constantia, humanis rebus valedixit, & II. hujus mensis die, paulò post 3. pomeridianam, in florente ætate, Anno 32. corrente ex terrestri hac in Cœlestem Academiam, est translatus. Habuit cum proculdubio Deus carissimum. Nam, quos amat, maturè ex hac vita subducit,

ne

ne diutius inter mundi hujus falsas jucunditates, inter certos dolores, inter damnosas voluptates, inter duros labores, inter tristissimos bellorum tumultus, inter timidam quietem huc illuc rapiantur, sed in cœlo in veram & perpetuam libertatem & solidam quietem collocentur, ubi non erit hostis impugnans, nec ulla illecebra, sed summa & certa securitas, secunda tranquillitas, & tranquilla jucunditas, jucunda felicitas, felix æternitas, æterna beatitudo, & beata Trinitas, & Trinitatis unitas, & unitatis Deitas, & Deitatis beata visio, quo nos etiam tandem deducat Jehovah, benedictus in secula. Nos verò cum & piè defuncto honorem præstare ultimum, & tristissimis parentibus ac mœstissimæ viduæ, condolentiam nostram, ex Christiano caritatis præscripto declarare teneamur, & corporis ipsius exuvias, hodiè hora media prima humi condendæ sint, rogamus & hortamur, omnes Academicam Jurisdictionem agnoscentes, Dnn. Professores, Doctores, Ecclesiæ ministros, Magistros, & Studiosam juventutem, ut haut gravatim ad funeris ceremonias peragendas frequentes in vicino templo Jacobæo conveniant, Deoq; piis precibus Ecclesiam & Rempubl. utramq; commendent. Quod in gratiam venerandi senis Dn. D. ALBERTI, & totius amplissimæ HEINIORYM familiæ, de Academia nostra optimè meritæ, & subindè benè merentis, illos spontè facturos confidimus. P. P. Rostochij sub sigillo Rectoratus nostri 15. Maij Anno 1629.

GK

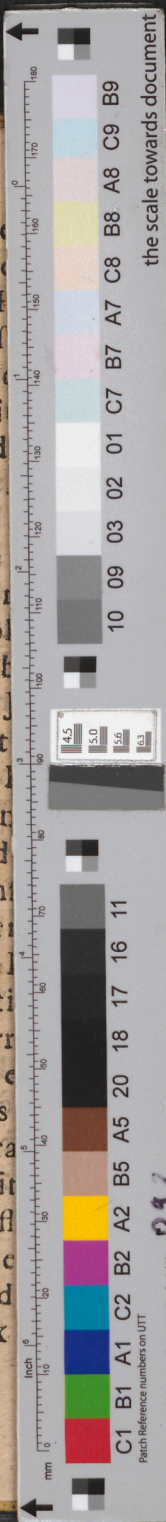

Conjugium verò hoc nec infelix ne
tit, siquidem ipsi ex eo natæ sint tro
THARINA & ANNA ELISABETH
cum tristissima matre jam sola est
orbata prius, quàm curam & amore
tem, nosse posset. Durante hoc ipsi
bori pepererit, sed sapius in jurid
publicis, præsidis partes sustinuit:
tutem ad scientiam Juris sedulò
multa aperuit & absolvit, in quibus
disputando, aut institutiones Justi
ctas Juris perspicuè & dilucidè expl
grum biennium singulis ferè mensib
sputando, tum de jure in Facultate J
do, substitutionis nomine, supplevit
rissimi & Consultissimi viri Dn. LAU
NI, quàm diu is in aula Gustroviæ
batur. Ita paulatim aliis inserviend
psit, & cum esset non satis firmæ con
factum, cum non ita pridem, 30. Ne
vio rediret, quo fratris sui M A R C I
cesserat, domum rediret, febrî conti
jam passim apud nos grassante, corr
per integros undecim dies graviter e
à præstantissimis Medicis præscriptis
ficientibus, atq; succumbente natura
constantia, humanis rebus valedixit
die, paulò post 3. pomeridianam, in fl
32. currente ex terrestri hac in Cœle
est translatus. Habuit cum proculd
mum. Nam, quos amat, mature ex

um exti
NA, CA-
ultima,
ra patris
per ata
nulli la
tionibus
n juven
collegia
do, nunc
t Pande
er inte
emia di
onden
ntis Cla
TEPHA
ri coge
onsum
orporis,
Gustro
asa con
ligna,
ua cum
us, nihil
tis pro
Deum
mensis
e, Anno
miam,
carissi
oducit,
ne

the scale towards document